

ЛЁЛЯ, Ляля, багіня вясны, якую ўяўлялі ў выглядзе маладзенькай, прыгожай, стройнай, высокай дзяўчыны. Святкаванне ў яе гонар адбывалася напярэдадні Юр'я. Дзяўчаты выбіралі са свайго асяроддзя сяброўку, якую апраналі ў доўгі белы саван, перавязвалі ёй стан, шыю і рукі зелянінай, а на галаву ўскладвалі вянок з веснавых кветак. Дзяўчыну-Л. саджалі на дзярнову лаву, на якой, з аднаго боку, пастаўлены гладыш з малаком, сыр, масла, тварог, яйкі, а з другога — хлеб. Ля ног Л. клалі вянкi, адпаведна колькасці дзяўчат з карагода. Узяўшыся за рукі, яны танцавалі вакол Л. і спявалі ў яе гонар песні. Л. раздавала ўсім дзяўчатам па чарзе прадукты, і зноў пачыналіся танцы. Л. кідала па адным вянкi на тых, хто танцаваў, пакуль усе дзяўчаты не схопяць па вянку.

Літ.: Д р е в л я н с к и й П. [Шпилевский П.]. Белорусские народные поверья // Журн. М-ва нар. просвещения. 1846. Прибавления. Кн. 4.

У. А. Васілевіч.